

U z n e s e n i e

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozhodol v právnej veci žalobcu : **V., spol. s r.o.**, P., proti žalovanej : **O.**, IČO: X., zast. JUDr. A., advokátkou so sídlom v T., **o zaplatenie 1 154 352,60 Sk s prísl.**, vedenej na Okresnom súde Trnava pod sp. zn. 11 C 46/2002, o dovolaní žalovanej proti uzneseniu Krajského súdu v Trnave z 30. apríla 2007 sp. zn. 23 Co 94/2007

t a k t o :

Dovolanie **o d m i e t a .**

Žalobcovi náhradu trov dovolacieho konania nepriznáva.

O d ô v o d n e n i e

Krajský súd v Trnave uznesením z 30. apríla 2007 č.k. 23 Co 94/2007-145 potvrdil rozsudok Okresného súdu v Trnave z 8. februára 2007 č.k. 11 C 46/2002-126 vo výroku o trovách konania. Odvolací súd uviedol, že prvostupňový súd rozhodol správne na pojednávaní 8.2.2007 tak, že žalobcovi uložil povinnosť žalovanej zaplatiť náhradu trov konania, ktoré budú vyčíslené v písomnom vyhotovení rozhodnutia, teda čakal, či právna zástupkyňa žalovanej tieto trovy nevyčísli a keďže tak v lehote troch dní neurobila, správne potom v písomnom vyhotovení rozhodnutia uviedol, že sa jej priznáva 0,- Sk. Táto skutočnosť vyplýva z ustanovenia § 149 O.s.p.

Proti uzneseniu odvolacieho súdu, ktorým potvrdil rozsudok súdu prvého stupňa vo výroku o trovách konania podala žalovaná dovolanie. Prípustnosť dovolania odôvodňovala ustanovením § 237 písm. f/ O.s.p., teda to, že postupom súdu jej bola odňatá možnosť konať pred ním, keď nemala možnosť uplatnenia a špecifikovania trov konania v lehote troch dní

od vyhlásenia rozhodnutia. Uviedla, že svoju neúčasť na pojednávaní riadne a včas ospravedlnila, pričom nemohla predpokladať, že predmetná vec bude skončená. Žiadala zrušiť rozhodnutie odvolacieho súdu ako aj rozhodnutie prvostupňového súdu v tejto časti a vec vrátiť súdu prvého stupňa na ďalšie konanie.

Žalobca sa k dovolaniu žalovanej nevyjadril.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O.s.p.) po zistení, že dovolanie podal včas účastník konania (§ 240 ods. 1 O.s.p.), bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 243a ods. 1 O.s.p.), skúmal najskôr, či tento opravný prostriedok žalovanej smeruje proti rozhodnutiu, ktoré možno napadnúť dovolaním, pretože podľa § 236 ods. 1 O.s.p. dovolaním možno napadnúť právoplatné rozhodnutia odvolacieho súdu, len pokiaľ to pripúšťa zákon.

Žalovaná vo svojom dovolaní napada výrok odvolacieho súdu o trovách konania. Prípustnosť dovolania proti výroku odvolacieho súdu o trovách konania treba posudzovať podľa § 239 O.s.p., nie podľa § 238 O.s.p. Ide totiž o rozhodnutie, ktoré má povahu uznesenia v zmysle § 167 ods. 1 O.s.p., a to aj v prípade, že je pojaté do rozsudku o veci samej. Ani v takom prípade nezmení rozhodnutie o trovách konania svoju procesnú povahu, preto z hľadiska prípustnosti dovolania treba na neho hľadieť ako na uznesenie. Ustanovenie § 239 ods. 3 O.s.p. ale výslovne ustanovuje, že predchádzajúce odseky 1 a 2 (pripúšťajúce dovolanie proti uzneseniu odvolacieho súdu) neplatia, ak ide o uznesenie o trovách konania.

S prihliadnutím na ustanovenie § 242 ods. 1 veta druhá O.s.p., ukladajúce dovolaciemu súdu povinnosť prihliadnúť vždy na prípadnú procesnú vadu uvedenú v § 237 O.s.p. (či už to účastník namieta alebo nie), neobmedzil sa Najvyšší súd Slovenskej republiky len na skúmanie podmienok prípustnosti dovolania smerujúceho proti potvrdzujúcemu uzneseniu, ale sa zaoberal aj otázkou, či podané dovolanie nie je prípustné podľa § 237 O.s.p. Uvedené zákonné ustanovenie pripúšťa dovolanie proti každému rozhodnutiu (rozsudku alebo uzneseniu) odvolacieho súdu, ak konanie, v ktorom bolo vydané, je postihnuté niektorou zo závažných procesných väd vymenovaných v písm. a/ až g/ tohto ustanovenia (ide tu o nedostatok právomoci súdu, spôsobilosti účastníka, prekážku veci právoplatne rozhodnutej alebo už prv začatého konania, ak sa nepodal návrh na začatie konania, ak sa nepodal návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný, prípad odňatia možnosti účastníka pred

súdom konať a prípad rozhodovania vylúčeným sudcom alebo nesprávne obsadeným súdom). Prípustnosť dovolania z hľadiska ustanovenia § 237 O.s.p. pritom nie je založená už tým, že dovolateľ tvrdí, že rozhodnutie odvolacieho súdu je postihnuté niektorou vadou uvedenou v § 237 O.s.p., ale nastáva až vtedy, ak rozhodnutie odvolacieho súdu vadou uvedenou v citovanom zákonom ustanovení skutočne trpí.

So zreteľom na žalovanou tvrdený dôvod prípustnosti dovolania, sa Najvyšší súd Slovenskej republiky osobitne zameril na otázku opodstatnenosti tvrdenia dovolateľky, že v prejednávanej veci jej postupom súdu bola odňatá možnosť pred ním konať (§ 237 písm. f/ O.s.p.).

Odňatím možnosti konať sa v zmysle uvedeného ustanovenia rozumie taký závadný procesný postup súdu, ktorým sa účastníkovi znemožní realizácia tých jeho procesných práv, ktoré mu Občiansky súdny poriadok priznáva za účelom ochrany jeho práv a právom chránených záujmov.

Z obsahu spisu je zrejmé, že právna zástupkyňa žalovanej na pojednávaní pred prvostupňovým súdom dňa 7.12.2006 zobrala na vedomie termín pojednávania dňa 8.2.2007, na ktorom sa však nezúčastnila z dôvodu zdravotných problémov, z neúčasti sa ospravedlnila, avšak nežiadala pojednávanie odročiť. Na pojednávaní dňa 8.2.2007 bol prvostupňovým súdom vyhlásený rozsudok vo veci samej a boli aj žalovanej priznané trovy konania. Keďže právna zástupkyňa žalovanej trovy v lehote troch dní od vyhlásenia rozhodnutia nevyčíslila, prvostupňový súd jej priznal trovy vo výške 0,- Sk.

Pre posúdenie, či žalovanej bola odňatá možnosť konať pred súdom prvého stupňa, je rozhodné to, či právna zástupkyňa žalovanej mala možnosť sa o vyhlásení rozhodnutia dozvedieť (jedná sa o rozhodnutie prvostupňového súdu vo veci samej). Z obsahu spisu je zrejmé, ako už bolo hore uvedené, že právna zástupkyňa žalovanej brala termín pojednávania na deň 8.2.2007 na vedomie, pojednávania sa nezúčastnila, ospravedlnila sa zo zdravotných dôvodov, bez toho, aby žiadala odročiť toto pojednávanie. Po pojednávaní dňa 8.2.2007 právna zástupkyňa žalovanej nevykonala žiaden úkon, ktorým by bola zistila, že vo veci bolo vyhlásené rozhodnutie a mohla včas uplatniť trovy konania žalovanej. Podľa názoru odvolacieho súdu postavenie v akom sa ocitla si privodila sama. Postupom

prvostupňového ani odvolacieho súdu nebola žalovanej odňatá možnosť konať pred súdom (§ 237 písm. f/ O.s.p.).

Keďže prípustnosť dovolania žalovanej nemožno v prejednávanej veci vyvodiť ani z ustanovenia § 239 O.s.p., ani z ustanovenia § 237 O.s.p., Najvyšší súd Slovenskej republiky jej opravný prostriedok odmietol podľa § 243b ods. 4 O.s.p. v spojení s § 218 ods. 1 písm. c/ O.s.p. So zreteľom na právnu úpravu dovolacieho konania nezaoberal sa napadnutým rozhodnutím odvolacieho súdu z hľadiska jeho vecnej správnosti z dôvodov žalovanou namietaných.

V dovolacom konaní úspešnému žalobcovi síce vzniklo právo na náhradu trov konania proti žalovanej, ktorá úspech nemala (§ 243b ods. 4 O.s.p. v spojení s § 224 ods. 1 O.s.p. a § 142 ods. 1 O.s.p.), dovolací súd ale napriek tomu žalobcovi nepriznal náhradu trov dovolacieho konania, pretože tieto si neuplatnil (§ 151 ods. 1 O.s.p.).

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 30. septembra 2008

JUDr. Martin V l a d i k, v.r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia: